

CANÇONER

Cor Plaça Paeria

assemblea.cat
LLEIDA

- 1 – Llaç groc**
- 2 – Li diuen democràcia i no ho és**
- 3 – 100 + 50 + 5 (No serem moguts)**
- 4 – I el 21D vam tornar a guanyar (El carrilet)**
- 5 – Jo vinc d'un silenci**
- 6 – Volem ser (Vull ser lliure)**
- 7 – Venim del nord, venim del sud**
- 8 – Corrandes de l'exili**
- 9 – L'estaca**
- 10 – Grândola, vila morena**
- 11 – Diguem no**
- 12 – La presó**
- 13 – Què volen aquesta gent?**
- 14 – Obriu les portes**
- 15 – El primer dia d'octubre (L'1-O)**
- 16 – Us volem lliures**
- 17 – La Faixa**
- 18 – I amb el somriure, la República (Oh, benvinguts)**
- 19 – País petit**
- 20 – La llengua no es toca (Yellow submarine)**
- 21 – Aqueres montanhes**
- 22 – Quan tot s'enlaira**
- 23 – La gallineta**
- 24 – D'un temps, d'un país**
- 25 – Agafant l'horitzó**
- 26 – De cap tà l'immortèla**
- 27 – Nas de pallaso**
- 28 – El cant dels ocells**
- 29 – Passi-ho bé**
- 30 – Companys, no és això (Lluís Llach)**

1) LLAÇ GROC (Submarí groc dels Beatles)

**Groc, groc, groc, és
groc el nostre llaç (bis)
groc n'és el color.**

Han tancat a la presó
gent compromesa,
gent sense por.
Volent-nos acovardir
el que fan és
escampar llavor.

Groc, groc, groc, és...

La seva arma és la por
la nostra la pau, i la cançó.
Som un poble acollidor
que lluita per un
país millor.

Groc, groc, groc és...

Lluïrem el nostre llaç
avui és ell el nostre domàs
és el groc el seu color
com el submarí
de la cançó.

2) LI DIUEN DEMOCRÀCIA I NO HO ÉS

Li diuen democràcia i no ho és (bis)
els presos al carrer, els presos al carrer
li diuen democràcia i no ho és

Li diuen rebel·lió i no ho és (bis)
qui són els violents, qui són els violents?
Li diuen rebel·lió i no ho és.

Li diuen tornar a la “normalitat” (bis)
el 155, el 155,el 155 un cop d'Estat.

Els ultres de Blanquerna pel carrer (bis)
i què hi diu el TC, i què hi diu el TC?
allò que li demanen del PP

Diuen que a l'escola els adoctrinem (bis)
hereus són ells del F.E.N.,(bis)
menteixen i engalipen a la gent.

3) 100 + 50 + 5 (No serem moguts)

**No, no , no al nombre malvat (bis)
allà al Senat i amb ànim de revenja
han fet un cop d'Estat.**

Es passen per l'aixella la nostra voluntat (bis)
Allà al Senat...

No, no, no al nombre malvat (bis)...

Envien a l'exili més de mig govern (bis)
Allà al Senat...
I posen entre reixes els que s'han quedat (bis)
Alla al senat....

No, no, no al nombre malvat (bis)...

De matinada truquen i espolien el Museu (bis)
Allà all Senat...
Prohibeixen fins els llaços, els fa por el groc (bis)
Allà al Senat...

No, no, no al nombre malvat (bis)...

Amenaça amb l'exèrcit la ministra Cospedal (bis)
Allà al Senat...
Aquesta Nova Planta, no la comprem pas (bis)
Allà al Senat...

No, no, no al nombre malvat (bis)

4) I EL 21D VAM TORNAR A GUANYAR (El carrilet, Quico el Celio....)

A les urnes, altra volta,
hem tornat a dir que sí,
que volem fer nostra via,
hem tornat a decidir.
Ja hem votat moltes vegades
del Nou Ena al Vint-i-U,
quantes més en faran falta?
perquè entenguin què vol dir
que qui obté més vots a l'urna
ha guanyat, res no hi ha dir.

**Maria Dolores te van a subir los colores
con esta idea de adoctrinar a menores.
Con el fusil a escuela no puedes ir
guarda la milicia por si hay otro Perejil.**

Aquesta última campanya
n'hem sentit de tots colors
la Vice "descabezando"
en un míting vergonyós.
Aquell que a Badalona
volia escombrar com fos
té la dèria de l'escola
que "adoctrina i fa mal"
i que cal que a la tele
hi treballi gent "normal".

Maria Dolores...

No podríem, pas deixar-nos,
de parlar dels més nostrats:
de la que llença a la brossa
l'estelada a Sant Joan.

Sobretot, qui l'ha dit grossa
ha estat el poblatà
que parlava sens vergonya
de que cal "desinfectar"
i es mofava amb molta conya
de qui a la presó està.

**"Tècnicament", vostè senyor Enric Millo,
ha de passar allà per ca l'otorrino.
No hi sent, no hi veu -urgeix- s'ho faci mirar!
a l'oculista ben segur que hi ha d'anar.**

Al final, després dels comptes,
se l'han hagut d'embeinar
ni amb insults ni amb amenaces
no ho han pas pogut frenar:
majoria, altra vegada,
de la gent que ens hem fet grans
i derrota, patacada,
del partit que han de jutjar
acusat de ser una banda,
que cap en un sidecar.

"Tècnicament", ...

**Ai, Marianet, en deies "algarabía"
quan ja fa uns anys la gent muntava la "Via"
el teu delit és perpetuar-te a Madrid
i que a Catalunya surti el sol a mitjanit.**

5) JO VINC D'UN SILENCI (Raimon)

Jo vinc d'un silenci antic i molt llarg
de gent que va alçant-se des del fons dels segles,
de gent que anomenen classes subalternes
jo vinc d'un silenci antic i molt llarg.

Jo vinc de les places i dels carrers plens
de xiquets que juguen i de vells que esperen,
mentre homes i dones estan treballant
als petits tallers, a casa o al camp.

Jo vinc d'un silenci que no és resignat,
d'on comença l'horta i acaba el secà,
d'esforç i blasfèmia perquè tot va mal:
qui perd els orígens perd identitat!

Jo vinc d'un silenci antic i molt llarg,
de gent sense místics ni grans capitans,
que viuen i moren en l'anonimat,
que en frases solemnes no han cregut mai.

Jo vinc d'una lluita que és sorda i constant,
jo vinc d'un silenci que romprà la gent
que ara vol ser lliure i estima la vida,
que exigeix les coses que li han negat.

Jo vinc d'un silenci antic i molt llarg
jo vinc d'un silenci que no és resignat,
jo vinc d'un silenci que la gent romprà,
jo vinc d'una lluita que és sorda i contant.

6) VOLEM SER (Vull ser lliure)

Vull ser lliure (3 veg.)
ara mateix, ara mateix.

**És el poble que ha parlat
i que vol ésser un Estat,
la República de pau
i llibertat.**

No més porres (3 veg.)
sobre meu, sobre teu.

És el poble que ha parlat...

Prou exilis (3 veg.)
dels que hem triat, dels que hem triat.

És el poble que ha parlat...

Democràcia (3 veg.)
t'han segrestat, t'han segrestat.

És el poble que ha parlat...

Oh, Europa, (3 veg.)
per què has callat, per què has callat?

És el poble que ha parlat..

7) VENIM DEL NORD, VENIM DEL SUD... (Lluís Llach)

Venim del nord, venim del sud,
de terra endins, de mar enllà,
i no creiem en les fronteres
si darrera hi ha un company
amb les seves mans esteses
a un pervindre alliberat.

**I caminem per poder ser
i volem ser per caminar.**

Venim del nord, venim del sud,
de terra endins, de mar enllà,
i no ens mena cap bandera
que no es digui llibertat,
la llibertat de vida plena
que és llibertat dels meus companys.

**I volem ser per caminar
i caminar per poder ser.**

Venim del nord, venim del sud,
de terra endins, de mar enllà,
i no sabem himnes triomfals
ni marcar el pas del vencedor,
que si la lluita és sagnant
serà amb vergonya de la sang.

**I caminem per poder ser
i volem ser per caminar.**

Venim del nord, venim del sud,
de terra endins, de mar enllà,
seran inútils les cadenes
d'un poder sempre esclavitzant,

quan és la vida mateixa
que ens obliga a cada pas.

**I caminem per poder ser
i volem ser per caminar.**

8) CORRANDES DE L'EXILI (Pere Quart, Lluís Llach)

Una nit de lluna plena
tramuntàrem la carena,
lentament, sense dir res...
Si la lluna feia el ple
també el féu la nostra pena.

L'estimada m'acompanya
de pell bruna i aire greu
(com una Mare de Déu
que han trobat a la muntanya).
Com una Mare de Déu
l'estimada m'acompanya

Perquè ens perdoni la guerra,
que l'ensagna, que l'esguerra.
Abans de passar la ratlla,
m'ajec i beso la terra
i l'acaronó amb l'espatlla.

A Catalunya deixí
el dia de ma partida
mitja vida condormida;
l'altra meitat vingué amb mi
per no deixar-me sens vida.
Avui en terres de França
I demà més lluny potser,
no em moriré d'enyorança
ans d'enyorament viuré.

En ma terra del Vallès
tres turons fan una serra,
quatre pins un bosc espès,
cinc quarteres massa terra.
"Com el Vallès no hi ha res".

Que els pins cenyeixin la cala,
l'ermita dalt del pujol;
i a la platja un tenderol
que batega com una ala.

Una esperança desfeta.
una recança infinita,
i una pàtria tan petita
que la somio completa

9) L'ESTACA (Lluís Llach)

L'avi Siset em parlava
de bon matí al portal
mentre el sol esperàvem
i els carros vèiem passar.

Siset, que no veus l'estaca
on estem tots lligats?
Si no podem desfer-nos-en
mai no podrem caminar!

**Si estirem tots, ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba
ben corcada deu ser ja.**

**Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba,
i ens podrem alliberar.**

Però, Siset, fa molt temps ja,
les mans se'm van escorxant,
i quan la força se me'n va
ella és més ampla i més gran.
Ben cert sé que està podrida
però és que, Siset, pesa tant,
que a cops la força m'oblida.
Torna'm a dir el teu cant:

Si estirem tots, ella caurà...

Si jo l'estiro fort per aquí...

L'avi Siset ja no diu res,
mal vent que se l'emportà,
ell qui sap cap a quin indret
i jo a sota el portal.

I mentre passen els nous vailets
estiro el coll per cantar
el darrer cant d'en Siset,
el darrer que em va ensenyar.

Si estirem tots, ella caurà...

Si jo l'estiro fort per aquí...

10) GRÂNDOLA, VILA MORENA (Jose Alfonso)

Grândola, vila morena
terra da fraternidade
o povo é quem mais ordena
dentro de ti, ó cidade.

Dentro de ti, ó cidade
O povo é quem mais ordena
terra da fraternidade
Grândola, vila morena.

Em cada esquina um amigo
em cada rosto igualdade
Grândola, vila morena
terra da fraternidade.

Terra da fraternidade
Grândola, vila morena
em cada rosto igualdade
o povo é quem mais ordena.

À sombra duma azinheira
que já não sabia a idade
jurei ter por companheira
Grândola a tua vontade.

Grândola a tua vontade
jurei ter por companheira
à sombra duma azinheira
que já não sabia a idade.

11) DIGUEM NO (Raimon)

Ara que som junts
diré el que tu i jo sabem
i que sovint oblidem:

Hem vist la por
ser llei per a tots.
Hem vist la sang
-que sols fa sang-
ser llei del món.

**No, jo dic no,
diguem no.
Nosaltres no som d'eixe món.**

Hem vist la fam
ser pa
dels treballadors.

Hem vist tancats
a la presó
homes plens de raó.

**No, jo dic no,
diguem no.
Nosaltres no som d'eixe món.**

**No, diguem no.
Nosaltres no som d'eixe món.**

12) LA PRESÓ

A la capital d'Espanya
n'hi ha unes presons
hi són tancats els dos Jordis,
petita, bonica
i els consellers del govern
lireta, liró.

El poble no us oblida
i us canta una cançó
escolteu-la, bons presos,
petita, bonica
escolteu la cançó, lireta, liró.

A la plaça Paeria
cada dilluns la remor
d'un poble que us vol lliures petita,bonica
lliures d'aquest Estat venjatiu i opressor.

La veu s'esqueixa de sobte,
es trenca i para la cançó: **(STOP)**

**“volem que torneu a casa petita, bonica
sortiu de la presó, lireta, liró”.**

13) QUÈ VOLEN AQUESTA GENT? (M.Mar Bonet)

De matinada han trucat,
són al replà de l'escala,
la mare quan surt a obrir
porta la bata posada.

Què volen aquesta gent que truquen de matinada?

"El seu fill, que no és aquí?",
"N'és adormit a la cambra,
què li volen, al meu fill?"
El fill mig es desvetllava.

Què volen aquesta gent...

La mare ben poc en sap
de totes les esperances
del seu fill estudiant,
que ben compromès n'estava.

Què volen aquesta gent...

Dies fa que parla poc
i cada nit s'agitava.
Li venia un tremolor
tement un truc a trenc d'alba.

Què volen aquesta gent...

Encara no ben despert,
ja sent viva la trucada
i es llança pel finestral
a l'asfalt, d'una volada.

Què volen aquesta gent...

Els que truquen resten muts,
menys un d'ells
—potser el que mana—
que s'inclina al finestral,
darrere xiscla la mare.

Què volen aquesta gent...

De matinada han trucat,
—la llei una hora assenyala—
ara l'estudiant és mort,
n'és mort d'un truc a trenc d'alba.

**Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?**

14) OBRIU LES PORTES (Txarango) (Adaptació)

La música és el batec dels pobles:
fa la festa i plora el dol.
i, si cal, escampa al vent,
per la justícia,
notes i mots de llibertat.

He vist el cel cobert de plom
he vist ciutats desaparèixer com la pols.
He vist un mur, furiós el mar,
plorar la mare terra.

He recollit metralla al cor;
dels que han fugit des de les portes de l'horror.
que cremi roig el foc d'un vers
contra el foc de la guerra.

**Pararem el temps,
hem vingut de lluny.
Del ventre de l'Orient,
dels camins perduts.**

**Pararem el temps,
canviarem el rumb.
Un crit al vent rebel:
Benvinguts, Salam Aleikum**

He vist tancats a la presó,
fugir a l'exili homes bons plens de raó.
I tribunals, jutjar ideals,
trencant consciències.

He vist un poble alçat dempeus
que hi ha posat fins el seu cos per poder ser,

lliure i feliç, contra ningú,
amb esperança.

**Hem parat el temps
venim de molt lluny,
a força de raons
per bastir un nou món.**

**Hem respost amb vots
després de tants cops
un crit al món hem fet
pacífic i amb tot el dret.**

Contra la repressió, llibertat d'expressió.
Contra la violència, desobediència pacífica.
Contra la realitat, somni.
Contra les mentides, veritats.

Avui s'obriran totes les portes,
tots els camins en un instant.
Nua la nit al teu davant.

Avui trobaràs un mar en calma,
tots els records dels oblidats.
Nua la nit al teu davant.

Pararem el temps...

Hem parat el temps...

15) EL PRIMER DIA D'OCTUBRE (L'1-0)

El vespre abans preparen la defensa
joves i grans la nit passen vetllant
perquè al matí tothom pugui bolcar-la
a dins de l'urna que mai no hauran trobat.

I es llevà el dia i l'esclat de democràcia
i es llevà el dia i es féu realitat
un anhel que llargament covava
i es llevà el dia, el de la llibertat.

I es llevà el dia i l'esclat de democràcia
i es llevà el dia i es féu realitat
"hem votat" cridàrem per les places
hi hagué les urnes i el poble hagué parlat.

I es llevà el dia i l'esclat de democràcia
i es llevà el dia i es féu realitat
un anhel que llargament covava
i es llevà el dia, el de la llibertat. (bis)

I es llevà el dia, el de la llibertat.

16) US VOLEM LLIURES (adaptació Quico's)

Bona nit i bona hora larà larà.
Bona nit i bona hora larà larà.
Cantem pels [pres@s](#) larà (bis)
cantem pels [pres@s](#) larà larà.
També pels exiliats.

Cinc mesos a les presons larà larà.
Cinc mesos a les presons larà larà.
Sens companyia larà (bis)
sens companyia larà larà.
Vergonya! Ens fa exclamar.

Volem que torneu a casa larà larà.
Volem que torneu a casa larà larà.
Plenament lliures larà (bis)
plenament lliures larà larà.
Ningú ens farà callar!

17) LA FAIXA (La Trinca)

El "corsé" no està de moda,
la cotilla va de baixa,
per això els fabricants de faixes
de la indústria nacional
convoquen per la tablilla
el gremi de la cotilla,
dimecres, a dos quarts d'onze:
assemblea general.

**La faixa, la faixa està de rebaixa,
no se'ls veu gaire optimistes
aquells fabricants de faixes,
altrament dits: faixistes.**

S'inaugurà la reunió
i és tan gran l'esverament
que per calmar l'assemblea
així parla el president:
Clients de tota la vida
ara ens estan fent el salt;
no s'exporta cap cotilla
ni a Grècia ni a Portugal.

Que tant acostar-se a Europa!
que tant canviar de "jaquetes"!
Si no vetllem pel negoci,
anirem a fer punyetes.
Doncs, fent números, he vist,
que si segueix anant de baixa
caldrà tornar a dir al país:
O faixa... o caixa "
La faixa, ole, ole ole

Continuant la reunió
es llegeix una "octavilla"
que, en contra de la cotilla,
ha llançat l'oposició,
on hi ha escrit: "Companys, la faixa
ens oprimeix i ens domina,
cal cremar totes les faixes i
els faixistes de propina"

Deu cauen sota la taula
víctimes d'un cobriment,
mig histèrics els que queden
canten exaltadament:

"Tres días hay en el año
que relucen más que el sol:
Jueves Santo, Corpus Christi
y el día de la Ascensión".

**Faixistes,
no busqueu més solucions,
sabeu de fonts fidedignes
que la culpa és dels massons
i dels jueus malignes.**

**Faixistes,
sou del món occidental,
reserva espiritual,
sota el mantell protector
de la Santa Inquisició.
Olé!**

18) I AMB EL SOMRIURE, LA REPÚBLICA (Oh benvinguts, Sisa)

Cau la fulla al terra humit,
i el sol surt mig adormit.
Roig al nostre calendari
hem escrit, un dos i un set,
fan més que nou, fan infinit.

Mil dates des d'en Guifré
que el pas dels segles les manté:
dies de pau hi va haver
i de derrotes prou també:
moments que vam perdre la fe.

**Oh, benvinguts, passeu, passeu
que la República és per tots
tant se val com parles,
tant se val d'allà on véns,
hi cabem tots.**

Heus ací els estudiants,
els bombers i els capellans,
mestres, pescadors,
artistes, firandants i advocats
també els pastors i els seus ramats.

Hola mossos i menestrals,
arquitectes i manescals
bons pagesos, hortolans,
farmacèutiques, marxants
i els que acolliu en els hostals.

Oh, benvinguts, passeu, passeu...

Bona nit, la gent de mar,
i dels pobles i ciutats.
De la plana i la muntanya,
de la Sènia als Pirineus,
des de l'Ebre al cap de Creus.

I els dels masos allunyats
i els dels pobles isolats.
Aquells dels barris més poblats
i els que habiten grans ciutats:
tot un país per tots plegats.

Oh, benvinguts, passeu, passeu...

I a les 12 han arribat
obrers cansats, ben empolsats
futbolistes i forners,
les metgesses i els xofers
les professores, també els banquers.

I encara arriben amb moltes presses
les mestresses i els flequers,
gent del cinema i els barbers,
les infermeres i els manters
i aquells que toquen pels carrers.

Oh, benvinguts, passeu, passeu...

**Vine tot sol, vine amb algú
t'esperem, hi ha lloc per tots
el temps no compta ni l'espai,
qualsevol nit pot sortir el sol.**

19) PAÍS PETIT (Lluís Llach)

El meu país és tan petit
que quan el sol se'n va a dormir
mai no està prou segur d'haver-lo vist.

Diuen les velles sàvies
que és per això que torna.
Potser sí que exageren,
tant se val! és així com m'agrada a mi
i no en sabia dir res més.
Canto i sempre em sabré
malalt d'amor pel meu país.

El meu país és tan petit
que des de dalt d'un campanar
sempre es pot veure el campanar veí.

Diuen que els poblets tenen por,
tenen por de sentir-se sols,
tenen por de ser massa grans,
tant se val! és així com m'agrada a mi
i no sabia dir res més.
Canto i sempre em sabré
malalt d'amor pel meu país.

El meu país és tan petit
que sempre cap dintre del cor
si és que la vida et porta lluny d'aquí

I ens fem contrabandistes,
mentre no descobreixin
detectors pels secrets del cor.
I és així, és així com m'agrada a mi
i no en sabia dir res més.

Canto i sempre em sabré
malalt d'amor pel meu país.

El meu país és tan petit
que quan el sol se'n va a adormir
mai no està prou segur d'haver-lo vist.

20) LA LLENGUA NO ES TOCA (Yellow Submarine)

**La immersió és el nostre tresor
el nostre tresor (bis).**

**Plantem cara
mai no ens el prendran
mai no ens el prendran (bis).**

La història s'inicià
trenta-cinc anys ara tot just fa.
Va ser allà a Gramenet,
començà a nedar
el submarinet.

Gent vinguts d'arreu l'Estat
pels seus fills volien el millor.
Per això van rumiar:
“el que cal ara és la immersió”.

La immersió és ...

Cohesiona i fa millor
nostra educació i la integració.
Iguala oportunitats
tant se val quins són els alumns.

Un model prou exitós
ben reconegut a tot el món.
Ara el volen liquidar
perquè tenen por del català.

La immersió és...

Ja ho deia el gran Montllor:

“qui no vol que es pensi en català
és qui no vol pas tampoc
que la gent d’arreu pugui pensar”

Hem de dir ben clar el seu nom
perquè aquest el sàpiga tothom:
no toqueu allò que som
els “ataronjats” i els del “colom”.

La immersió és ...

Una línia roja és
nostra llengua no hi podem fer més.
És de tots, fa agermanar,
gent de tot arreu ara i demà.

Lluitarem per la immersió
tot cantant també aquesta cançó.
del sistema n’és la clau
deixin ja, per fi, l’escola en pau!

La immersió és...

21) AQUERES MONTANHES

Aqueres montanhes
que tant nautes son,
m'empèishen de véder
mèns amors a o son.

Nautes se son nautes
ja s'abaisharàn
es mies amoretes
que s'aproparàn.

*Se cantes perquè cantes
cantes pas per jo
cantes per ma hilha
que non ei prèns de jo*

Dessús dera mia hièstra
i a un auderonh
tota era net cante
cante sa cançon.

Montanhes coronades
tot er an de nhèu,
tan nautes e bères
que vos pune eth cèu.

Se cantes perquè cantes...

Montanhes araneses
a on es pastors
es hònts regalades
tròben, e jordons.

Nòsti amors veiguéretz

com rosèr florir,
volem com es pares,
guardant-vos morir.

Se cantes perquè cantes...

22) QUAN TOT S'ENLAIRA (Txarango)

Vaig estar temptant la sort,
mesurant les paraules,
vaig flotant entremig dels records.

I flotant buscant el paradís,
retallant les distàncies que
em transporten a un món indecís.

Però jo mai, mai , mai, mai
seré feliç com ho he estat aquesta nit.

Quan tot s'enlaira
toco els somnis de puntetes,
junts podem arribar més lluny, més lluny.
Un llarg viatge,
il·lusions dins les maletes,
junts podem arribar més lluny, més lluny.

Vaig flirtejant amb la por,
navegant entre dubtes
vaig somiant amb la teva escalfor.

I somiant que tu remes amb mi
fins que aquella incertesa
es fon quan se'ns creuen els camins.

Però jo mai.....

23) LA GALLINETA (Lluís Llach) (Versió Pastorets Rock)

La gallineta ha dit que prou,
ja no vull pondre cap més ou,
a fer punyetes aquest sou
que fa tants anys que m'esclavitza.

I si em vénen ganes de fer-ne
em faré venir un restrenyiment,
no tindrà cap més ou calent
el que de mi se n'aprofita.

**La gallina ha dit que no,
visca la revolució.**

A canvi d'algun gra de blat
m'heu tret la força de volar
però, us ho juro, s'ha acabat!
Tinc per davant tota una vida
i no pateixo pel destí,
que un cop lliurada del botxí
no ha d'haver-hi cap perill
perquè m'entengui amb les veïnes.

**La gallina ha dit que no,
visca la revolució.**

I els galls que amb mi hauran de dormir
els triaré sans i valents,
que n'estic farta d'impotents
que em fan passar nits avorrides.
Que quedi clar per sempre més,
que jo de bleada no en tinc res,
i que, posats a fer, no em ve

d'un segon restrenyiment.

**La gallina ha dit que no,
visca la revolució.**

Qui pensi que aquesta cançó
Enorgulleix al seu autor
No és conscient de amb quin dolor
N'accepta la seva vigència

Quan temps més l'haurem de cantar
I fins quan haurem de lluitar
Per acabar de deixa'ls clar
Que aquí el camí és la independència

**La gallina ha dit que no,
visca la revolució.**

24) D'UN TEMPS, D'UN PAÍS (Raimon)

D'un temps que serà el nostre,
d'un país que mai no hem fet,
cante les esperances
i plore la poca fe.

No creguem en les pistoles:
per a la vida s'ha fet l'home
i no per a la mort s'ha fet.

No creguem en la misèria,
la misèria necessària, diuen,
de tanta gent.

D'un temps que ja és un poc nostre,
d'un país que ja anem fent,
cante les esperances
i plore la poca fe.

Lluny som de records inútils
i de velles passions,
no anirem al darrera
d'antics tambors.

D'un temps que ja és un poc nostre,
d'un país que ja anem fent,
cante les esperances
i plore la poca fe.

D'un temps que ja és un poc nostre,
d'un país que ja anem fent.

25) AGAFANT L'HORIZZÓ (Txarango)

Tenim futur, tenim memòria.
Foc a les mans per teixir la història.
Portem en elles un llarg camí.
Viure vol dir prendre partit.

No volem fum, no volem dreces.
Aquí no venim a fer volar banderes.
Comptem amb tu, ara no pots fallar.
Un dia u per tornar a començar.

**Gent de mar, de rius i de muntanyes.
Ho tindrem tot i es parlarà de vida.
Gent de mar, de rius i de muntanyes.
Ho tindrem tot i es parlarà de vida.**

Anem lluny, serem molts empenyent endavant.
Qui sembla rebel·lia, recull la llibertat.
Que no ens guanyi la por. El demà avui és nostre.
Tu i jo agafant l'horitzó.

Ara i aquí és el moment del poble.
No serà nostre si no hi som totes.
És part de tu, també és part de mi.
Viure vol dir prendre partit.

No tenim a les mans els problemes del món.
No hi tenim totes les solucions.
Però venim amb coratge i amb somnis gegants.
I pels problemes del món tenim les nostres mans

Res per nosaltres; per a totes, tot.
A la por i al racisme, calar-hi foc.
Qui treballa la terra se la mereix.

El poble mana, el govern obeeix.

Nuestras manos seran nuestro capital.
Quien mueva el engranaje debe decidir.
Crear, construir consciencia popular.
Eterna divisa que nos guia; vivir llibres o morir.

**Gent de mar, de rius i de muntanyes.
Ho tindrem tot i es parlarà de vida.
Gent de mar, de rius i de muntanyes.
Ho tindrem tot i es parlarà de vida.**

Anem lluny, serem molts empenyent endavant.
Qui sembra rebel·lia, recull la llibertat.
Que no ens guanyi la por. El demà avui és nostre.
Tu i jo agafant l'horitzó.

Serem llum, serem molts empenyent endavant.
Som futur i alegria seguint el pas dels anys.
Que no ens guanyi la por. El demà avui és nostre.
Tu i jo agafant l'horitzó.

Gent de mar, de rius i de muntanyes.....

26) DE CAP TÀ L'IMMORTÈLA (Nadau, 1978)

Sèi un país e ua flor,
E ua flor, e ua flor,
Que l'aperam la de l'amor,
La de l'amor, la de l'amor,

**Haut, Peiròt, vam caminar,
vam caminar,
De cap tà l'immortèla,
Haut, Peiròt, vam caminar,
vam caminar,
Lo país vam cercar.**

Au som deu malh, que i a ua lutz,
Que i a ua lutz, que i a ua lutz,
Qu'i cau guardar los uelhs dessús,
Los uelhs dessús, los uelhs dessús,

Haut, Peiròt.....

Que'ns cau traucar tot lo segàs,
Tot lo segàs, tot lo segàs,
Tà ns'arrapar, sonque las mans,
Sonque las mans, sonque las mans,

Haut, Peiròt.....

Lhèu veiram pas jamei la fin,
Jamei la fin, jamei la fin,
La libertat qu'ei lo camin,
Qu'ei lo camin, qu'ei lo camin,

Haut, Peiròt.....

Après lo malh, un aute malh,
Un aute malh, un aute malh,
Après la lutz, ua auta lutz,
Ua auta lutz, ua auta lutz...

Haut, Peiròt.....

27) NAS DE PALLASSO (Bon dia, Els Pets)

**Pallasso, avui portem
tots un nas de pallasso
cert és que ja ha passat el Carnaval
prô tenim una raó,
és la llibertat d'expressió.**

De primer se'l posà
el regidor de Sant Joan-ves,
quin mal hi ha- i va ser aquella foto
que donar la volta al món.

Ja té nassos el fet,
que per un nas tan ben posat i tan discret
et cridin a cal jutge
que hi veu delicte, no hi ha dret!

Pallasso, avui...

Prô no s'acaba aquí,
la malaltia de l'Estat per perseguir
qualsevol dissidència,
tothom que tingui res a dir:

el mecànic de Reus,
el professor de l'institut d'allà al Pallars,
el raper de ses Illes,
algunes mestres de La Seu...

Pallasso, avui...

El terreny l'abonà
la llei mordassa del PP allà al Congrés
per callar la protesta

que era present fora, als carrers.

Retallades socials,
austeritat, rescat de bancs i corrupció
calia silenciar-les,
calia fer córrer el bastó.

Pallasso, avui..

Ara s'han inventat
delicte d'odi per a totfins per un nas,
tant se val el que diguis,
allò que cantis o el que fas.

No ens el toqueu mai més,
deixeu de fer d'inquisidors d'un home honrat
i busqueu els culpables
a les "cloaques" de l'Estat.

Pallasso, avui..

28) EL CANT DELS OCELLS (boca closa)

El dia ha despuntat,
els ocells han cantat
a les presons i nord enllà:

Un cant de llibertat,
pels presos i exiliats.
Us volem a tots a casa.

Un cant de llibertat
i és ferma voluntat
que sigueu ben prompte a casa.

29) PASSI-HO BÉ! (La Trinca)

Passi-ho bé, passi-ho bé
passi-ho bé i moltes gràcies
passi-ho bé, passi-ho bé
passi-ho bé, els vagi molt bé.

L'u d'octubre vam votar,
quedà clar, la independència.
L'u d'octubre vam votar
i això s'ha de respectar.

I després el Parlament
amb majoria sobirana
i després el Parlament
proclamà solemnement:

REPÚBLICA CATALANA LLIURE! (declamat)

Passi-ho bé, passi-ho bé
passi-ho bé i moltes gràcies.
(A)nem passant, prou cops d'Estat
gràcies pels serveis prestats.

30) COMPANYS, NO ÉS AIXÒ (Lluís Llach)

No era això, companys, no era això
pel que varen morir tantes flors,
pel que vàrem plorar tants anhels.
Potser cal ser valents altre cop
i dir no, amics meus, no és això.

No és això, companys, no és això,
ni paraules de pau amb garrots,
ni el comerç que es fa amb els nostres drets,
drets que són, que no fan ni desfan
nous barrots sota forma de lleis.

No és això, companys, no és això;
ens diran que ara cal esperar.
I esperem, ben segur que esperem.
És l'espera dels que no ens aturarem
fins que no calgui dir: no és això.